

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 3 (34) NOVEMBER 2001

Tähtis sündmus koolile:

loe ka lk. 8!

Abituurium saigi märgid!

Täistamp ja tamp. Superreede minu elus! Abituurium sai märgid! Päev algas 12b-le visalt: Rembrandti ja Rubensiga. Aga tõsine reaallikas ei lase ennast sellest heidutada. Mis on mingu- guse kunstniku lõuendi- plöks ühe tõsise Reaalkooli märgi ees. Kas sa näiteks saad vana tolmunud pilti omale rinda panna. Ega ikka ei saa küll. Aga märk, vohh, see on hoopis teine asi. Ütleks lausa, et see on üks mehe/naisetemp.

Igal juhul, aktus algas ühe paiku ja kohe täistamp ja tamp peale: Polma asus pukki. Või, noh, tegelikult oli enne hümn, siis Polma. Kõigepealt ikka riik, siis direktor. Niimoodi käivad meil asjad. On mis on, aga meie kooli vaimne juht ja liider on ikka täitsamees. Nii kui pulti sai, kohe muinasjuttu vestma. Ma arvan, et ta rää-

kis sellest, kuidas ema käs- kis Punamütsikesel läbi paksu-paksu metsa haigele vanaemale kooki viia. Plika asuski kikkadi-kikkadi tee- le, aga vaevalt mõned pike- mad sammud astunud, kui Kuri Hunt tuli vastu ja küsis, et kus sa lähed. Punamütsi- ke oma lihtsameelsuses rää- kiski kõik ära ja Hunt lausus, et ah mis sa siin kiirustad, korja parem lilli jne. Kuri Hunt siis lippas kiirest vana- ema juurde ja sõi selle ära. Kui Punamütsike lõpuks siis ise "vanaema" juurde jõu- dis hakkas kõigile tuntud miks-sul-nii-suured-kõr- vad-on?-aga-sellepärast- et-ma-sind-pa-remini- kuuleksin-jama pihta ja Hunt sõi Puna-mütsikese ära. Siis tulid head jahime- hed ja lõikasid Kurjal Hun- dil kõhu lahti ja ennäe imet! Kõhust tulid välja Reaalkoo- li märgid.

Kõnega ühele poole jõud- nud hakkas direktor meile märke rinda panema. Ma et tea kuidas teistega oli, aga mul oli küll väike sabin sees. Ega märgi-saamine ei ole mingi koka-koola ostmine. Neid päevi võib ühe käe sõrmedel üles lugeda, mil muidu salapärase Reaali Vaim viuhiti-viuhiti mööda aulat ringi laseb. Mõtlesin deliiriumihoos, et mis siis kui direktor Polma ei jõua mulle enam märki rinda panna või laelamp kukub pähe või öeldakse lihtsalt, et kuule Mati, sina küll märki ei saa. Õnneks läks kõik plaanipä- raselt ja iga abiturient on nüüd- seks mõõtmatu suuruse varanduse võrra rikkam. Ka mõned õpetajad said märgid. Me kõik tegelt armastame kõiki Reaalkooli õpetajaid ja direktorit. See võib tunduda naljakas, aga, au- sõna, see pole mingi nali.

Õnneks möödus mul eelmise lõigu melanhooliahoog kähku ja ma lähen sujuvalt üle aktuselt märgipeole. Einoh, täistamp ja tamp! No mina seda enne ei uskunud, et Reaalkoolis niipalju ilusaid tüdrukuid käib. Muud- kui vaata ja imesta. Ma ei tund- nud mõndasi esmapilgul äragi. Nagu värskest soovahetus- operatsiooni lauvalt tulnud. (Järgnevas tekstis ma ei taotle adekvaatsust). Siis hakkas täitsa elus bänd trumminahka veni- tama ja peoperemees ja -pere- naïne tegid avavalsi. Need olid siis viimastel andmetel Kaido ja Maarja! Tantsuklassi näitasid

meile kaks väikest proffi. Täistamp ja tamp. See oli tase. Nad liikusid nii kiiresti, et ma pooli liigutusi ei näinudki. Kiiresti ja ilusasti. Terve abituurium mõ- nede õpetajatega eesotsas vahtis suu ammuli. Jaah, vot, sellepeale mina, kes ma sel ajal, kui Jumal muusikalist kuul- mist jagas, vist morsikannu taga istu- sin, ei oskagi midagi öelda. Siis kui need kaks ära läksid, said ka suuremad tegelased võimaluse ja seda kasutati. Enamus tantse käis mul üle jõu, aga õhtu jooksul ma õppisin selgeks näi- teks fokstroti ja rumba. Quicksteppi oskan ma ka, see on sama, mis fokstrott, aga kiirem. Aitäh õpetussõnade eest Priidule ja Agele ja ilmselt veel kellelegi... mälu pole ka enam see, mis vanasti. Muuseas, parim tantsija sel peol oligi minu arvates Age. Seetõttu ta viriseski vahepeal, et tal pole õiget part-nerit. Ai, ai, poisid, häbi teile!

Toostiütlemine oli ka. Iseenesest vahva komme. Aga tampadi-tamp. Vägisi kisub klaviatuurilt seesamune, et makrotasandil on kõik targad. Hea seegi. Mis siis, kui me ka seal targad poleks? Ja kas mitte toost, kui selline just seda ei tähendagi - tuletada makrotasandit meelde. Näh, unise peaga kisub veel filosoofiaks kätte ära... Pärast läks tantsutamp täistambiga edasi ja mul isiklikult oli niimoodi, et mida aeg edasi, seda kindlamaks tantsusamm läks. Samuti ka teistel. Näi- teks meie klassi kaks Kristinat nagu polnudki meie klassi kaks Kristinat. Ei-noh, juhtub, et vahel on nii, et ei ole ja siis jälle on.

PS Juhtumisi, kui ma selle artikli eest honorari saan, siis teen ma kogu raha eest Agele hõõgveini välja.

PPS Täistamp ja tamp

PPPS K. Lenter tegi ka kõne

Mati Tald

flashid

- 30 november retsi- takse (ristitakse) küm- nendikke
- Autokool alustas taas tööd
- 23-25 november toi- mus Noorteparlament
- 1. ja 2. detsembril toimuvad Pärnus Eesti meistrivõitlused võitlu- ses. Finaal nädal hiljem

Toimus laululaager

Sõrmuste peole järgne- val nädalavahetusel (24 ja 25 november) sõitsid kesk- kooli muusikaalsemad realis- tid Kiili kooli laululaagrisse. Põhiliselt valmistuti ette kooli jõulukontserdiks (21. detsembril õnnestub ka teil seda kuulda), aga ka keva- del toimuvaks noorte Lau- lupoeks, et endiselt kooli au

üleväl hoida. Nimelt pole Reaalkooli segakoor õpetaja Eve Karbi sõnul 24 aasta jooksul ettelaul- misel alla I kategooria laulnud.

Laagris tegeleti ka müüga, näi- teks mängiti veel võrkpalli (lõpeta- ti kell üks öösel) ja traditsiooni- liselt tegid rebased süüa, nii et kõikidel oli kõht täis ja muidu ka äärmiselt tore.

Lili Madissoon

Teine sümbol

16. novembril oli koolis suur tähis- tamine ja sagimine, sest abituurium sai kätte oma kolmanda kooli sümboli. Nädal aega hiljem, 23. nov, oli natuke vähem, kuid siiski nähtavat sagimist üheteistkümnendike seas. Nimelt uhke tseremoonia ja peoga Mustpeade majas tervitati oma teist sümbolit-sõrmust. Toostide sõnumitest võis tunda uhkuse ja ühtsuse maiku.

Dea Veeremäe

Vastukaja eelmisele juhtkirjale

Mis muutub õpilase jaoks, kui ta kolib põhikoolist gümnaasiumisse? Esmapilgul jääb ilmselt paljudele mulje, et kõik läheb sama rada pidi edasi. Ega minagi aru saanud, miks pidevalt räägiti, et gümnaasiumisse astumisega algab õpilase elus täiesti uus etapp. Õppimine läheb ju ikka sealt edasi, kus ta pooleli jäi. Jättes kõrvale kõik uue keskkonnaga seonduv (uued õpetajad, klassikaaslased) jääb üldjoontes ju kõik samaks. On ikka nii?

Kõige rängemalt tabab gümnaasistiks saamine just neid õpilasi, kellele meeldib vinguda. Oleme kõik ju valjuhäälselt esitanud igasuguseid küsimusi, mis puutub õppimise (sellisel kujul, nagu ta koolis on) mõttekusse. Miks peab lihtsalt iga päev mitu tundi klassides istuma ja õpetaja surmigavat juttu kuulama? Mis ma sellest saan? Miks see vajalik on? Ja kusjuures, kui vaidlemiseks läheb, siis on võimalik ikka pikalt ja põhjalikult vaielda. Tõepoolest- vahel (loe: alati) tundub ju, et õpilase pea on prügikast, kuhu õpetajad prahti viskavad (nii et ammu ajab üle ääre). Mida kõike peab teadma! 18.-19. sajandil suurenes oboe sõrmeavade hulk. Kingloomad paljunevad ristipooldumise teel.

Üleküllastunud lahus on lahus, kus on lahustunud rohkem ainet kui küllastunud lahuses (????) Eks ole- tehke selgeks, kus ma neid väärtuslikke teadmisi hiliem kasutan.

Kuhu ma selle jutuga nüüd jõuda tahan? Mitte ei taha väita, et gümnaasiumis enam mõttetuid asju ei õpita. Kaugel sellest. See suu muutus seisneb lihtsalt selles, et gümnaasiumis peab vingumine lõppema. Vihatud lause, aga tõsi ta on- gümnaasiumis on kõik vabatahtlik. Ja kui on keegi, kes seda uskuda ei taha, siis proovige.....Õelge näiteks õpetajale, et te ei jõua korraga nii palju ära õppida, kui nõutakse. Olen rohkem kui kindel, et selle peale ütleb armastatud pedagoog kuldseid laused, kust saab muuseas teada, et gümnaasiumisse tulek oli su enda vaba valik ja kui sulle valmistab miski ületamatuid probleeme, siis antakse sulle samasugune vaba võimalus lahkuda.

Aga muretsemiseks pole põhjust. Kõik on ju oma vanematelt kuulnud, et elu paremad aastad veedetakse gümnaasiumis. Nojahh-milline elu meid siis ees ootab?

APPI, AHISTATAKSE! Mind ahistab arvamuse autor eelmise kuu Reaali Poisis kes väidab, et “meid ründab uus seadus”. Meie all mõtleb ta nähtavasti Reaali rahvast. Ma ei tunne end rünnatuna. Niisiis, kas ma pole reaalkas või mind tõesti ei rünnatagi. Ma olen üsna kindel, et ma õpin Tallinna Reaalkoolis. Nõustun tõesti, et see punkt, mis käsitleb kontrolltööde tegemise aega ja paaristunde, on lollus (täiesti tavaline lollus, millesesarnasega iga võimulolev valitsus hakkama saab). Se-da ma küll ei usu, et me nüüd oluliselt rohkem nädala sees õpime kui enne. Ma ei ütleks, et mul on nädalas palju vaba aega, kuid olen nõus veidi rohkem koolitööd tegema, et siis nädalavahetusel mitte koolist mõelda. Mul on loo autorist sügavalt kahju, et tal “nädalavahetusel midagi tarka teha pole”, minul igatahes küll on. Ma arvan, et kui ilusasti küsida, annaks õpetaja Ottson talle rõõmuga mõned lisäülesanded. Tavaliselt teatakse suurematest

Õpilane kaotab!

Ei, see ei ole vigin, vaid päris tõsi-meelne appikarje, kuna aeg on midagi öelda. Miks on nii, et õpetaja võib eksida, õpilane, pedagoog võib sõimata, öelda, teha, mis pähe tuleb, õpilane aga olgu vait ja tehku ülesandeid. Õpetajad võivad töid kasvõi järgmise millenniumini parandada, me peame aga kahe päevaga kolmkümmend lehekülge mingit arusaamatut juttu pähe taguma. Kui see nii ei ole, andke andeks, aga nii see tundub, sest iga koolipäev sa tunned seda. Kasvõi näiteks see, et kui õpilane on loll, kui lauajalg, siis lendab ta koolist (vähemalt gümnaasiumis), aga seesama õpetaja, kes on aga vabandaga väljenduse pärast, on "ottaalne kummik", tuleb ikka ja jälle tundi ja muudkui seletab. Samuti ei saa õpilasel puududa paindlikkus, igast lihtsast kolmesõnalisest küsimusest peab võlja lugema, et tegelt nõutakse sult kolmekümnelehelist kirjeldust, kus sees on ka igast muud jama. Õpetaja hakkab aga samas kinni täiesti suvalisest sõnast, mis talle ei meeldi ja tõmbab pool juttu maha. Mõnedel õpetajatel puudub ka aru-

kontrolltöödest üsna palju ette. Ma ei usu, et läheme seadusega vastuollu, kui suvatseme nädalavahetusel paar tundi õppida. Ka arvan ma, et nüüd ometi on aega nädalavahetusel vaadata ja korrata üle, millest pole aru saanud, ilma et peaks kohe uut osa edasi võtma. See annab võimaluse uuel nädalal otsast alata. Autor väidab midagi mulle arusaamatut. Tä ütleb, et uus seadus sunnib meid õppima just siis, kui see on ette kirjutatud. Loomulikult. Me peame nüüd nädala sees õppima. Enne sundis seadus meid õppima nii nädala sees kui nädalavahetusel. Autor ütleb, et tema igatahes "kobiseb, kuni õiglus jalule seatakse". Palun väga. Mina isiklikult ei usu, et seda seadust ümber tegema hakatakse ja varem või hiljem hakatakse seda niikuinii järgima. Ja palun, enne kui mingi avaldus "Reaalkooli õpetajate ja õpilaste poolt" tehakse, tuleks ikka vaadata, kui palju toetajaid teil on. Üks asi veel. Paaristunnid ei ole keelatud, neid vaid soovitatakse mitte teha.

saam, et see vidin, mida meie maal õpikuks kutsutakse, ei OLE JUMAL!! See, et seal midagi kirjas on, ei tähenda seda, et see nüüd see üks ja ainus tõde oleks. Selle ma tõestasin, kui leidsin seitsmendas klassis kahest erineva aine õpikust täpselt sama pildi, kuid kirjade järgi oli üks mingi helilooja ja teine mingi ajaloolane või riigimees. Üks autor oli teinud vea. Eksimine on inimlik. Vot sellest pole me haridussüsteem veel aru saanud. Aitab ka, esimeseks korraks on juba piisavalt öeldud, jätkan teine kord. Nagu alati, ootan vastukaaja, ükskõik millist.

P.S.Selle loo autor on sama, kes kirjutas eelmise lehe juhtkirja ja ta tänab oma vastukaja eest.

niizama

Reaali Poiss vabandab

Reaali Poiss vabandab Kadi Pariisi ees, kes oli eelmises lehes ilmunud õpetajate päeva jutu autor. Samuti oli ühel antud jutu juurde kuulnud piltidel mitte Polma Pohmakas, vaid Gunnari Pohmakas. Vabandame ja enam ei tee.

Reaali Poisi toimet

õpetajate sünnipäevad

Tairi Tamme-Amjärv	20.nov
Jaak Timpson	29.nov
Erkki Otsman	1.dets
Mai Gross	3.dets
Anu Ermann	10.dets
Mart Kuurme	11.dets
Helmut Raamat	14.dets
Kai Anier	15.dets

Reaali Poiss Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 3 (34) november 2001

kujundaja ja toimetaja tähtsad tegelased REK-i esindaja

catlyn kirna
lili madissoon ja nele tamme
mihkel kama

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ja on tasuta.

Reaali Poisi e-mail reaalipoiss@hotmail.ee

Intervjuu REKi presidendi

Paul Keresega

Nagu juba paljud vist teavad, on Reaali Esinduskogu õpilasomavalitsusel nüüd uus president, kuna eelmisel aastal REKi juhina tegutsenud Paavo Pauklin on kooli lõpetanud. Uueks presidendiks on 12a klassi õpilane Paul Keres.

Küsimuse peale, miks just tema seda tööd tegema valiti, vastab Paul, et ilmselt oli ta kõige parem alternatiiv. Alternatiiv kellele, ei oska ta öelda. Igatahes esitasid teised REKi liikmed tema kandidatuuri, Paul oli nõus ja valitigi presidendiks.

Esimese asjana on Paulil plaanis kohtuda ühe uue õpilasomavalitsuse presidendiga, kes ise on veel suhteliselt kogenematu, aga tahaks saada Paulilt näpunäiteid ja soovitusi, kuidas siis õpilasomavalitsuse tööd õigesti korraldada tuleks. Nagu näha, on REK tuntud ka väljaspool Reaalkooli.

Siis kavatseb Paul teha presidendituuri, mis tähendab sisuliselt seda, et ta astub suvalise keskkooliklassi uksest sisse ja hakkab rääkima REKi põhimõtetest. See kõik peaks aga (ilmekalt) väljendama seda, kuidas REK on sellel aastal palju avatum ja õpilastele kättesaadavam jne. Paul lubab ka kõikidel õpilastel REKi liikmeid koridoris varrukast tõmmata ja nende käest ükskõik mida küsida. Põhiliselt REKiiga seonduva kohta loomulikult.

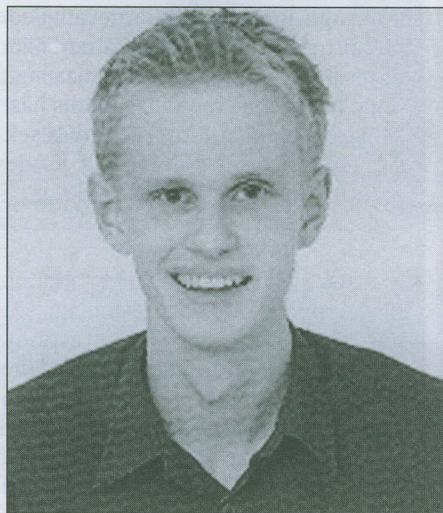
Sellel aastal on REK jagatud erinevateks gruppideks, millest igaüks tegeleb mingi kindla valdkonnaga. Näiteks õigusgrupp võitleb õpilaste õiguste eest, spordigrupi hooleks on jäetud spordiürituste korraldamine. Selle kõigega tegeleb REKi uus ja töökas(m) kollektiiv.

Pauli sõnul võib varsti näha palju ürituste

Kas teha Reaalkoolist spordikool?

Ajalookonverentsil kooli sünnipäeval räägiti ka, et sportlastele ei pakuta koolis piisavalt tuge. Kusjuures kõnelejad olid ise sportlased. Samuti tõstatati küsimus, miks nõutakse sportlastelt sama kõrget taset? Sest on ju selge, et inimene, kelle elu mõtteks on musklit kasvatada, ei saa ju pöörata rõhku nii laselele ja maisele küljele nagu on matemaatika või füüsika või mis iganes see ka on, millega tegelevad need viletsakesed, kellele pole antud võimeid (kuigi nad seda kindlasti tahaksid) tegeleda spordiga.

See ahvatleski meid küsitlema vastutulevaid inimesi. Ning üllatus, vaata, mis välja tuli. Valdav enamus küsitletutest vastas EI. Kuhu see kõlbab, küsin ma teie käest. Peamine põhjendus oli, et me oleme eelkõige REAALKOOL. Tuleb välja, et enamik on tulnud meie kooli siiski reaalinete pärast, mit-

plakateid, mille peal lisaks muule infole on ka väike tähekombinatsioon REK. See ei tähenda, et sellel aastal joonistab REK palju plakateid, vaid hoopis seda, et REK hakkab palju üritusi korraldama, koolisisesed ja koolivälised, koolidevahelisi. Tegelikult on REK kogu aeg ürituste korraldamisega tegeleenud, aga sellest pole kunagi kõva häälega märku antud, ja siis kõik arvavadki, et REK ei tee midagi.

Kõik asjad, mis REKi koosolekul välja mõeldakse, kajastuvad Reaali Poisis ja koolimajas stendil. Kuigi eelmisel aastal kavatseti teha REKi oma stend, pole seda juhtunud ja ilmselt ei juhtugi, sest Pauli arvates puudub õpilastel huvi ainult REKi puudutavaid uudiseid lugeda.

Ja mis on Pauli ülesanne kõige selle juures? Tema sõnadega - koordineerida, juhtida, olla imidzi kandjaks ja suhtekorraldajaks.

Lõpetuseks - Paul kutsub kõiki õpilasi REKi koosolekuid kuulama. Need toimuvad neljandal korrusel huvijuhhi kabinetis. Olete oodatud.

Liina Reinson

meie kooli president

Mis toimub REKis

Millele paneb teid mõtlema lühend REK? Mõttetusele? Vedelemisele? Paljusid lugejaid ilmselt küll. Üllatusena võib aga tulla mitmelegi kaasõpilasele, et Tallinna Reaalkooli õpilasomavalitsus ei käi lihtsalt neljandal korrusel kommi söömas ja tunniaega kulutamas, vaid sealsetel aktivistidel on käpp sees suures osas üritustest, mis koolis toimuvad, ilmekaks näiteks unustamatu "Pudi Rida Rock", mille korraldamisel REKi rahvas oluliselt abiks oli. Vennaskond oli meie kooli platsil, inimesed! Mõned hetkel REK-is liikuvas teemad: rebaste ristimine, liitainete päev, jõulupidu, "kuidas viia infot iga õpilasele?", stendide optimeerimine, tihedamad suhted direktsiooni, hoolekoguga.

REKi liikmed: Paul Keres, Mattias Männi, Siim Saadoja, Kristina Lõuk, Kerli Toots, Ott Kell, Kaisa-Helena Tikk, Heidi Mallene, Helen Pikkat, Mihkel Kama, Tuuli Reisberg, Kaarel Oja, Margus Talvik, Kaarel Aus, Elina Laansoo, Diana Veerberg, Roland Pauklin, Kriste Ruuber, Tiina Jürgens, Karl-Erik Kodu.

Ja tähtsamad asjamehed (peale presidendi muidugi):

Hoolekogus REKi esindaja - Paul Keres
Direktisioonis REKi esindaja - Priit Raudsepp

Õigus - Tuuli Reisberg
Stend - Kristina Lõuk
Maililist - Mattias Männi
Sport - Ott Kell ja Kaisa-Helena Tikk
Kultuur - Helen Pikkat
Välissuhted - Mihkel Kama ja Margus Talvik

Protokollija - Kristi Ruuber
Ja muidugi Piret Otsa

Mihkel Kama

naisekandjate klass ja kivipallurite klass.

Tavalisem variant oli ujumisklassi taastamine, mille üle me Timpsoniga ka varem oleme arutlenud. Meie koolil on väga head eeldused ning seetõttu oleks see võimalik väikeste kulutustega. Nimelt on soojemaks perioodiks võimalik kinni ehitada praegune staadioni sissekäik. Nii ei oleks pärast isegi veekulu, tuleks ainult vihma oodata. Külmemaks hooajaks on välja pakkuda kooli aula, kus pole vaja midagi ehitada (tammeuksed peavad kaua vastu). Samuti on seal head võimalused vettehüpete harjutamiseks. Nii et vesi sisse ja ujuma. Loodame siiralt, et mõned geniaalsed ideed leiavad ka koolijuhide seas arutamist (eriti see kivipallurite klassi idee), sest meie kooli sport lihtsalt vajab turgutavat energiasüsti!

Tuuli ja Silvia

uudised

Reaalkool + Bosnia

Hertsegoviina

Jah just!!! Teie silmad ei peta teid, see peal-kiri on täiesti õige. Reaalkool on tõesti seotud Bosnia Hertsegoviinaga ja seda väga heal eesmärgil, mis tasub kuulutamist. Nimelt me tegeleme väikesel moel pagulasabiga ja selle tutvustamisega teile.

Meiega võttis ühendust Riina Kuusik, kes on UNHCR-I (United Nations High Commissioner for Refugees- ÜRO Pagulaste Ülemkomissari Amet) Eestis asuva organisatsiooni liige. Tema oli see, kes algatas projekti, kus Eesti õpilased saaksid tundma B ja H olustikku ja elanikke ning sealsed õpilased saaksid tundma meie eluolu. Projekti peamine eesmärk on saata Bosnia Hertsegoviinasse Mostarisse Gubavica linna kooli jõulupakid koos kirjadega, mille on valmistanud ja kirjutanud Eesti 3 kooli õpilased, kaasa arvatud ka meie kooli õpilased.

Programmi läkkas Reaalkoolis käima pagulasabi teemaline loeng 24 oktoobril, kuhu tuli kohale üllatavalt vähe inimesi. Noh, ütlemegi nii umbes kuus inimest. Igatahes kuulajate puudumine ei seganud asjaosaliste ettekannet. Peale pagulasabi tegevuse tutvustust ja pagulasabi kui mõiste selgitamist Riina Kuusiku poolt esines ka bosniaalane, kes praegu õpib Eesti ülikoolis ja kes tutvustas meile olukorda, mis oli Bosnias sõja ajal. Sel päeval saime ka kätte kirjad Mostari õpilastelt, kellele kirjutame vastu jab saadame pakid.

Teiseks etapiks oligi probleemi ületamine, kellele kirjad anda. Lõpuks otsustasime jagada kirjad 11b, 11a ja 8c klassile. Siis tekkis kellegi pea kohale "pirn" ja ta ütles, et korraldaks õige peo, et koguda raha jõulupakkide ostmise toetuseks, et pakid ikka täisväärtuslikud oleksid. Nii tehtigi ja 25 oktoobri õhtul oli pidu, kus osalus oli täitsa rahuldav (vaadates summat, mis koguti).

Kolmas päevakorra punkt on näitus, mis aitaks mõista pagulaste elu ja nende abistamise põhjusi. Mitmete komplikatsioonide tagajärjel on näitus edasi lükatud, kuid siiski loodame, et kunagi see välja ilmub ja te seda neljandal korrusel nähe saate. Siit ka üks pisike palve tulevikuks- palun ärge neid pilte seal väga liigutage, muidu ei lasta sinna enam õpilastel tulevikus midagi üles riputada.

Dea Veeremäe

Vahva Bosnia poiss

Reaal versus GAG

Kõik algas päris hästi. Peale seda, kui Reaali fännklubi oli ennast varustanud kõikisugu loosungite, karnevalivilede ja suurte pasunatega ning katnud näod hirmsate R-tähe kujuliste sõjamaalingutega, hakkasime me tänavapildis hästi silma. Autojuhid tuututasid tervituseks signaalpasunaid. Kalevi halli jõudes muutus tuju veelgi paremaks. Kui viimase suurema kossu mängu ajal 2 aastat tagasi oli kohal vaid veerand saalitäit realiste, siis nüüd jagunesid tribüünid täpselt pooleks. Ja ega siis midagi, võtnud sisse positsioonid vastaspoole vahvate tantsutüdrukute vahetus läheduses, hakkasimegi põnevale kohtumisele pingsalt kaasa elama. Mäng kulges nii, nagu arvata oligi. Realistid tegid platsil puhta töö ja GAG-i omad vaatasid pealt. Reaalikad lihtsalt on ilusamad, paremad, targemad, tublimad ja vahvamad ning sinna ei anna midagi parata. Veteranide esimese kohtumise võitiski Reaal tubli eduga 8 – 10, teise aga juba 30 – 41. Kõige rohkem muidugi kurvastasid selle üle Gustav Adolphi kaunid tantsulapsed. Loomulikult ei saa siinkohal mainimata jätta ka meie tublisid tantsutüdruke, Ott Sarve ja kompaniid, kes igati GAG-i neiude väärilised olid ning Reaali fänne julgelt ergutama õhutasid. Meie kisakoor oli ikka üle prahi. GAG-i poolehoidjate hüüded lämmatati mängulise kergusega. Üleüldse paistis see gustavadolflaste fänlus veidike lonkavat. Kui meie toetajad juba spontaanselt algatasid lainetusi, siis vastaspool omaalgatusena eriti silma ei paistnud. Nägin oma silmaga (ühe luureretke ajal vaenlase tagalasse) kuidas nood vaesekesed ühe nooremapoolse pedagoogi käest huulepulka laenasid, et sellega suurele paberilehele LAINE kirjutada, kuna muidu ei olevat võimalik fänne lainetama panna. Ma siis soovitasin neil lihtsalt kätega vehkides ja lippu lehvitates rahva eest läbi joosta, nagu meil see kom-

beks oli. Seepeale vaadati mind üllatunud ja segaduses nägudega, kuni keegi järsku karjatas: "Kurat, see on ju vastane!" Üleüldse oli selline fännide vaheline agressiivsus kogu mängu negatiivseim osa. Nooremapoolsed gustavadolflased tulid ikka päris kätega kallale ja lõhkusid loosungeid, kahjuks ei ole sellest süüist puhtad ka kõik realistid. Leidus küllalt palju neid, kes armastasid paberitükke loopida. Aga loodetavasti leiavad nad aega järele mõelda ning tegutsevad edaspidi arukamalt. Pulli teha on tore, aga selle juures ei tohi muutuda agressiivseks, ka gustavadolflane on ka inimene. Ning siinkohal tuleks ära mainida ka teine negatiivne moment, mis silma hakkas. Nimelt ei oska või ei taha nooremad realistid Pum – Tsiiga – Pum-i laulda. See asi tuleks küll õpetajatel käsile võtta! Samal ajal aga kulges mäng omasoodu. Reaalikad võitsid ka kolmanda ja neljanda kohtumise, vastavalt 50 – 89 ja 102 – 113. Gustavadolphi toetajad olid juba täiesti murdumas, tantsutüdrukud tihkusid nuttu, mängijad halsid otse platsil. Kuid kus häda kõige suurem, seal abi kõige lähem. Läbi aegade on Reaalkoolis kasvatatud tugevaid ja tarku härrasmehi ning ka seekord ei tulnud meil häbisse jääda. Vilistlased tõestasid selgelt, kes siin tugevam on ning abiturientid näitasid oma tarkust ja härrasmehelikkust. Sest ütleb ju juba vnasõna, et targem annab järele ning samas ei saanud ka meie rahuliku südamega pealt vaadata kuidas vastased kurvastavad. Seetõttu lastigi GAG-il viimane kohtumine võita. Seega jäi ülipõneva kohtumise lõpptulemuseks 144 – 137 GAG-le. Nalja sai rohkem kui rubla eest ning ei puudunud ka pisarad. Erilised tänud tahaks öelda kõigile mängijatele, kõigile fännidele ja kaasajajatele, Ülarile, kes viitsis ikka lippu kõrgel hoida, Otile, kes koos minuga tola tegi, ning GAG-i tantsutüdrukutele, kes meie tolatsemise rahulikult välja kannatasid. Täitsa chill päev oli see 9. november.

Martin Varvas

Au ja kiitus meie kallitele väitlejatele

Nagu te võib-olla märkasite, kaunistas mõni aeg tagasi kooli stendi käsk-kiri. Selle teenis ära muuhulgas ilus, tark ja osav väitlustiim Reaal1 koosseisus Priit, Paul ja Heidi seoses oma ülieduka esinemisega Viljandis toimunud turniiril, mille võit tõi au ja kuulust kogu koolile. Kuna see oli karikavõistluste esimene etapp, siis võib Tallinna Reaalkool lugeda end õigusega parimaks väitluskooliks ja selle tõestuseks on hetkel meie kooli valduses olev karikas. Erilist austust nõuab sellest tiimist Heidi, kes loeti turniiril paremuselt teiseks kõnelejaks.

Järgmise proovikivina on ees Eesti Meistrivõistlused Väitluses (teemaks on: "Eesti vajab kahte riigikeelt"), kus peaks selguma, kas me suudame oma positsiooni hoida ning kas me tõesti oleme parimad. Esimesel ja teisel detsembril Pärnus toimuvatele võistlustele sõidavad Reaalkooli esindama kolm tiimi. Reaal1 (Priit, Paul (mõlemad 12a.), Heidi (11a)), Reaal2 (Andre, Tuuli, Catlyn (kõik 11b)) ja Reaal3 (Uku, Rainer, Kaarel 11c)). Uku küll meie koolis ei käi, kuid omab kindlasti endas Reaalivai-mu. Hoidke siis kõik meile pöialt ja me ise hoiame ka!

Tuuli Reisberg

Koolis on nüüd raadio!

Tähelepanelikumad on juba märganud, et mõnel vahetunnil kostab koridoris muusikat. Need ei ole teie luulud vaid tõesti, koolis tegutseb nüüd raadio.

Asja taga on kaks meest: Siim ja Erkki 12 b klassist. Nendega me puhusime pisut juttu ja nüüd räägime teile ka. Raadiot teevad nad sellepärast, et tahtsid ise asja arendada ja jagavad nii tehnikast kui muusikast. Kelle mõte see oli asjaga tegeleda, jääb pisut segaseks, aga see polegi tähtis. Erkki ja Siim ise tulevikus end DJ-dena ei näe, teevad seda lihtsalt huvist.

Hetkel kuuleb raadiot kolm päeva nädalas: esmaspäev, kolmapäev ja reede. Erkki ja Siimu valida on muusika ja nemad viivad ka kogu asja edasi. Kui stiilidest, mida mängitakse, juttu tuleb, võetakse asi kokku sõnade-

Meie kooli raadioõassad

ga: kõike, välja arvatud eurodisko ja trance. Üritatakse mängida mitmekülgset muusikat, midagi sellist, mis oleks "hea". Siiski ei sõltu raadiost tulev muusika puhtalt Siimu ja Erkki maitsest.

Kes leiab, et see on jama, mis kõlaritest kostab, võib ise saateid teha, selleks tuleb pöörduda nende samade tegelaste poole või Piret Otsa juurde minna. Takistusi ei tehta, muusikavalikut kool ei piira (vähemalt siiani pole seda teinud). Niisiis minge ja

proovige!!

Pisut raadiost meie koolis üldse. Ka enne remonti eksisteeris koolis raadiovõrk, aga see oli nii vilets, et jube kohe. Seetõttu pandi renoveerimise käigus uus võrk sisse. Eelmisel aasta prooviti samuti raadiot teha, laekus 23!! projekti, aga tehnilistel/igasugustel põhjustel jäi asi ära. Siis ei olnud õigeid inimesi. Nüüd on aga olemas tegijad: Siim ja Erkki ning täiskasvanu, kes aitab: Veiko. KÕIK RAADIOSSE!!

CatlynKirna

Edukas foto

Alltoodud pilt "Virtuoosi sünd", autoriks meie kooli 11 a klassi õpilane, Tanel Solovjov, võitis üle-eestilise fotokonkursil hinnalise kolmanda koha. Võistluse nimi oli „Vaatan ja imestan, märkan ja õpin!“ Konkursi eesmärk oli panna õpilasi märkama kõike ennast ümbritsevat. Pildil on märgatud Helenit jalgpalluritele kaasaemas.

Catlyn Kirna

Lipp Lipp Lipp Lipp

Reedel, 28. septembril toimus kooli juubeliga seotud ajalookonverents, millel üheks teemaks oli Tallinna Reaalkooli lipp. Järgmisel päeval anti see ettekanne eetrisse Kuku Raadio saates "Murumängud vabariigis", mis oli tervenisti pühendatud kooli 120-ndale juubelile. Tänu sellel võeti kooliga ühendust Mõisakülalt, kuhu 50-ndatel asus töölt lahkudes elama meie kooli kooliteenija Marie Jürjes. Nimelt oletati, et kangas, mis tema talust leiti ja 8 aastat tagasi Mõisaküla muuseumi eksponeerimiseks anti, võis olla fragment kooli lipust, mis 1947. a. Jürjese kätte jäi. Nii toodigi 10. novembril kell 11:00 kangas kooli. Kanga kohale toonud Laila ja livo Hakkajat võõrustati direktori kabinetti kaetud kohvilauaga, kus arutleti kanga päritolu ja kasutuse üle. Sellele järgnes veel koolimaja tutvustamine ja samuti jäeti märke külastajate raamatusse.

Et kinnitust leida, kas kangas kuidagi kooliga seotud on või mitte, arutleti selle üle novembrikuu vilistlaskogu koosolekul 14. novembril. Seal leiti, et kooli lipu fragmentidega tegemist siiski ei ole. Samuti pole tegemist mõne skaudi- või gaidiorganisatsiooniga.

Kas ja kuidas see kangas me kooliga seotud on, näitavad loodetavasti lähiajad.

Lennart Kitt

uudised

Näitering

Kuna paljudes koolides üle terve Eesti toimib juba ammu selline asi nagu näitering siis otsustati ka meie koolis selle aasta alguses käima lükata oma näitering. Mõeldud-tehtud, nii saigi meie juhendajaks emakeele õpetaja Mai Gross. Siimaani oleme kokku saanud teisipäeva õhtuti.

Tulevikus ootavad meid ees ka paljud noorsooteatri festivalid ja muud noorte mõeldud teatri- ja luuleüritused, millest kindlasti kavatseme ka edukalt osa võtta. Aga seda mis edasi saab, näitab juba tulevik

Mari-Liis ja Maris

Tunnen end realistina?

Igal aastal juhtub nii, et üleminekul üheklassandast klassist kümnendasse ehk põhikoolist gümnaasiumi vahetub suurem osa nn. vanast õpilaskonnast välja uustulnukate vastu. Niisiis tahtsimegi teada, kuidas on „uued vastu võetud „vanade olijate“ poolt, selleks palusime uutel kümnendikel vastata mõnele küsimusele nende vastu-võtu kohta vanade poolt. Küsisime, kas arvatakse end olevat sisse elanud kooli- ja klassiseltskonda, õpetajate suhtumise kohta ja ka selle kohta, kas koolivahetus on end ära tasunud. Vastukajad olid üldiselt positiivsed, kooli seltskonda veel nii hästi ei tunta, kuid klass on omavahel juba tuttavaks saanud, ollakse oma klassiõdede ja -vendadega harjunud. Mõni küll kurdab, et ei saa nii palju nalja kui varem, ja et vanad ja uued hoiavad rohkem oma-ette, aga eks aega ju veel on. Enamasti arvati siiski, et kuna uusi on suhteliselt palju, siis toimus ühtlane sulandumine. Õpetajate suhtumist peetakse mõnede üksikute eranditega heaks ja kuna osa õpetajast on kõigile uued, siis on kõik võrdses seisus. Kas koolivahetus on ennast ära tasunud: Selles pole kahtlustki, peaaegu kõik vastasid, et on. Erandeid esines siingi, ent need kinnitavad ju reeglilt. Kuna oleme oma kooli patrioodeid, tegi erilist heameelt lause: "Tunnen end realistina!"

Mari-Liis ja Maris

Füüsika, füüsika

Kõigepealt, 10. novembril toimus kell 12 Tallinna I tippvõistlus füüsikas. Kolme tunniga tuli lahendada 6 ülesannet, arvesse läks neli paremat. Võistluse idee autoriks oli Mart Kuurma ja meie kooli esindasid edukalt: Lili Madissoo, Jaanus Sepp, Sander Sõnajalg, Allan Puusepp, Ülari Kalamees, Erik Allik, Margus Sepp, Roki Viidik, Jaan Vajakas, Ott Rebane, Gustav Kalm.

Teiseks toimus meie koolis 20. novembril nuputamise võistlus loodusõpetuses. Idee pärines Jaak Saukaselt.

Mati Tald

TauntZ

Ozwald

Minu lemmikraamat

Minu lemmikraamat on Härry Potter. Seal on kuidas Härry sai teada, et ta on võlur. Siis läks Härry võluritekooli õppima. Võlur Voldemar tappis tema ema Jilli Potteri, tema isa James Potteri, kui Härry oli alles beebi. Härry leidis koolist kaks sõpra.

Carl Erik

Minu lemmikraamat on Pan Kleksi Akadeemia. Pan Kleks oli mees, kes võis tänu doktor Pai Chi Vo soovitustele teha, mida ise tahab, näiteks võib ta õhku tõusta ilma ühegi sõiduriistata. Ta teeb endale ja oma akadeemia lastele alati klaasikildudest süüa. (Talle kuulus ka üks akadeemia) Ta tegi igasuguseid, näiteks unetablette, mida pidid akadeemia lapsed enne magama minekut võtma. Ta sattus oma reisidel Muinastlasse, Alreetsiasse, Pantentooniase, Habemekupatajete ja Justakuidlasse. Tal oli kuld-nokk Mattheus.

Erik Tamre

Minu lemmikunistus

Minu unistus on elada suures lossis, kus oleksid mul oma teenrid ja ma oleks maailma rikkaim poiss. Ma võiks nii kaua magada, et rohkem ei saa. Kuigi see tüütaks varsti ära

Sten Siitam

Mul on kaks lemmikunistust. Esimene on selline: Ma tahan endale saada enne ülikooli, parem enne neljandat klassi, endale läpparit ja mobiili. Läppar on sülearvuti, mida saab pea-aegu igale poole kaasa võtta. Mobiili tahan ma sel-lepärast, et siis ei pea kodu mingit kõnet ootama.

Teiseks tahan muutuda Actionmeistriks (Äksionmaista). Kui ma saaksin muutuda Actionmeistriks, oleks mul kõik, mis eluks vaja. Need, kes on Digimon 2-te näinud, siis mina tahan väla näha selline, nagu seal Ken

Minu lemmikloom

Minu lemmikloom on kass. Minu kassi nimi on Tommi. Ta on 6. aastane. Ta magab oma kuudis. Tal on oma kuut meie maja ees. Tommile meeldivad hiired ja kassitoidud. Eriti meeldib talle liha ja kala. Tommi on pruuni ja musta värviline. Tal meeldib inimeste süles trampida ja üldse muid lollusi teha. Tommi on mõni kord õuekass ja mõni kord toakass.

Liisa Prööm

Minu lemmikloom on koer. Ta on tore loom. Tal on saba, nina, silmad, kõrvad suu ja kah veel on tal käpad. Teda saab õpetada, see on tore, temaga saab ängida ja mürada. Mulle meeldib koer väga. Ta on karvane koer. Talle saab tuttsid phe-teha.

Sandra Brok

Minu lemmikloom on hobune Ateena. Ateena on väga armas loom. Ateena on minu hobune. Ta tahab väga kiiresti joosta, aga mina ei lase nii kiiresti joosta. Ateena elab Saue tallis. Ta sööb rohtu, heina ja tera-sid.

Anni Lepik

Mul on kodus kass. Ta nimi on Matu Mattias Rust Tali Koitnurm. Matu on ta hüüdnimi, Rust on minu arust tema, Tali endise omaniku, Koitnurm aga minu perekonnanimi. Ta on pikakarvaline. Ta on kaheaastane. Talle meeldib aknast rõdule vaadata, seal on talvel linnumaja. Ükskord lendas lind klaasi vastu, siis tahtis Matu lindu kin-ni püüda.

Marilyn Koitnurm

Minu lemmikauto

Minu lemmikauto nimi on El Ninio. Tippkiirus on autol 310 km. tunnis, hoojõude on autol 600, käike on autol 7. Autol on ABS pidurid. Kummimaterjal on pehme. Kütust mahutab El Ninio bensiinipaak 60 liitrit. Autol on ka konditsioneer ja topsihoidja. Auto käivitatakse nupuga. Autol on väga võimas roolisüsteem. Autol on v12 mootor.

Oole Tuurnaa

Minu lemmikauto on väga võimas, kiire ja tal on neli tossutoru. See auto on veel madal ja sportlik, sest see auto "Mitsubishi GTO" Selle sisustus on äge ja ta kihutab maanteedel üle 300 km. tunnis. See auto võib olla ka telekamängus. Isegi mul on see mäng!

Trevor Elhi

Minu lemmikauto on Lambordziini. Ma olen kuulnud, et ta on väga kiire auto, ta on ka väga ilus auto. Ma tahaksin ka sellist endale. Kui ma suureks saan, siis tahaksin saada Lamordziini-müüjaks. Või saada maailma ilusaima auto omanikuks.

Andreas Linnukütt

Minu lemmikauto on Porsse. Ta sõidab väga kiiresti. Ma tahaks sele autoga sõita. Kui ma saaksin autofirmasse, meeldiks see mulle väga. Ma teeksin enda lemmikauto. Selle auto kiirus oleks 350 km. tunnis.

Tõnis Soodla

Kõikide siin ära toodud juttude autorid on meie kooli II A ja B klassist.

väikesed

Väikese maja uudised

"Sõna ja Tants"

15 novembril oli kuskil neljanda tunni paiku kuulda aulast igast hääli. Tehti väikesele majale etendust. Hiljem, kuuenda tunni ajal kordus see ka võimlas. Esimene etendus oli hommikupoolsele vahetusele, teine õhtupoolsele. Esinesid kolm noort inimest, kes tutvustasid mitmeid erinevaid tantse kogu maailmast. Alustati Eestist, mindi ka Venemaale, Kuubasse, Lõuna-Ameerikasse. Räägiti breigist, näidati kankaani ja kõike muud huvitavat. Ka lapsed said ise tantsida. Kuna meie kool äi asjga rohkem, kui rahule, kutsutakse vahvad tegelased kindlasti tagasi.

Catlyn Kirna

Toimunud ja toimumas

■ 14. novembril tegid neljandat klassid Astrid Lindgreni auks näidendeid, mis tulevad esitamisele järgmisel diskol, mis tuleb uuel aastal.

■ Väike Maja pidas ka Mardipäeva, käidi külas kolmandatel klassidel, lauldi, uuriti pererahva tarkust, mängiti kosjamänge ja veedeti üldse lõbusalt aega.

■ 28. novembril tuleb Väikesel Majal disko, kus kõik peavad tulema soengutes

Catlyn Kirna

Väike maja tänab Liis Lõhmuse vane-maid, kes viisid pooled neljandast klas-sidest keeglit mängima ja teevad teisel poolaastal sama teiste neljandikega.

mitmesugust

Märgiaktus tekitab poleemikat

SEADUSED

Armuasjade korraldamiseks ja amoraalsete nähtuste ärahoidmiseks käsin:

1. Naised, kes värvivad kulme, ripsmeid ja huuli, võtta kriminaalvastutusele § 49 alusel: fassaadi muutmise pärast ilma arhitektuurinõukogu loata.

2. Tütarlapsed, kes on saanud 23-aastaseks ja ilma mõjuva põhjusega ei ole abiellunud, võtta vastutusele § 68 alusel sabotaazhi ja korrasoleva aparatuuri ekspluatatsioonist eemalehoidmise eest.

3. Abielunaised, kes saavad lapsi mitte oma mehega, võtta §111 alusel, toodangu väljalaske eest võõra firmamärgi all.

4. Mehed, kes on saanud 25-aastaseks ja ei oma abielusuhteid, võtta vastutusele §10 alusel mehhanismide seisakute eest.

5. Mehed, kes tegelevad võõraste naistega, võtta vastutusele §85 alusel, kütamise eest keelatud jahialal.

6. Mehed, kes võrgutavad noori tütarlapsi, võtta vastutusele §83 alusel, avastamata loodusvarade töötlemise eest.

7. Naised, kes elavad võõraste meestega, võtta vastutusele § 71 alusel, võõra energia varguse ja jõuaparatuuri ekspluateerimise eest.

8. Noormehed ja neiud, kelle suudlus kestab üle 46 minuti, võtta vastutusele § 36 alusel, limiidi ületamise eest.

9. Neiud, kes esimesel kohtumisel langevad noormehel kaela, võtta vastutusele § 20 alusel, relvastatud kallaletungi eest relvitule inimesele

ABSURD!!!

·Elektrik läks baari pingeid maandama.
·Tuletõrjuja läks baari janu kustutama
·Puuraidurid langetasid oma kolleegi ma-tusel pea

·Algaja lilleseadja jäi oma esimesel tööpäeval pisut kimpu

·Rongaisa tõmmati haneks.

·"See on nohu," ütles mees, kui käeluu murdis.

·Luulet armastan ma väga, teisi naisi vähem.

·"Elame, näeme," ütles pime.

·Kui ajateenija ei löö kulpi, võib ta sattuda kõõgoimkonda.

·Kõnnib mees aastal 2050 mööda aasa. Näeb, maas kivi. Lööb jalaga. Läheb edasi. Näeb käbi. Lööb teise jalaga. Läheb jälle aga muudkui edasi. Näeb maas jälle kivi. Lööb kolmanda jalaga.

·Ühel jotal on magu pinguli kraami täis. Järsku aga tuleb veel kõrist 100g viina. Õlu siis kohe ülbama, et kuhu trügid, näed ju et ruumi pole... Viin aga vastu, et mis ei meeldi või...Dava, lähme välja..

jätub....

Tundeid aktuselt

OK, ma olen täna õnnelik, meil on tunnid lühikesed, meil on 30-minutiline vene keel. Sellise korralduse korral olen rõõmsalt nõus ühe väikse märgiaktusega. Mind küll veendi, et „ärme lähme aulasse, vaid vaatame ülevalt“, kuid minu arvamus jäi peale ja nii saimegi kohad ühes reas saali tagaotsas. Aktus algas ootamatult Moby portselanilauluga, millele järgnes direktori „muinasjutt“, mis kestis 12 minutit ja veidi pealegi. Olen sügavalt rõõmus, et kohal polnud ühtegi algklasside õpilast, sest kardand, et need oleks võinud arvata, et kõik muinasjutud on nii igavad ja raamatut eales mitte kätte võtta. Direktori kõne on tavaline iga aktuse puhul, kuid järgmiseks anti igale abiturientidele märk. Nii et kogu saal pidi istuma lugematu arvu aega ja plaksutama siis kui vaja (mis muidugi ei häirinud mitmeid kümendikke, kes siis, kui tahtsid, aplausi algatasid). Mingil hetkel jõudis minu naabrini üks Nokia (standardväljaanne), millel oli olemas ussimäng ja mus tärkas Lootus, mis kadus sa-

ma kiiresti, kui tekkida jõudis. Niisiis ei jäänudki mul üle muud, kui igavuse peletamiseks hakata ühele visiitkaardile ja kellegi vanale teatripiletile oma mõtteid kirja panema. Ja pärast, kui märgid kätte anti, said kõik abiturientid ühelt daamilt tasuta suulise kasutusjuhendi (mida nad ülikindlalt ka vajasisid). Pärast seda kirglikku kõnet märkide ülistuseks (kus muuseas sain teada, et Reaali märki tuntakse üle maailma) olin kohe valmis poodi tõttama ja ka endale ühe muretsema. Siiski, et mitte ainult iniseda pean märkima, et kultuuriline pool oli tõesti tasemel. Olgu, ütlen oma jutu poindi ka ära. Kooli juhtkond, palun mõelge meile, mõelge endile, mõelge abituriumilegi. Meil kõigil on raske nädal selja taga. Kas kuidagi ei saaks aktusi huvitavamaks/lühemaks/efektiivsemaks teha, et ei peaks mõtlema oma valutavale tagumikule vaid saaks olulisele keskenduda. Kas ainus lahendus on osta ka endale üks Nokia, mis nagunii enamustel juba on?

Õllejumal

Abituurim vastab

Armas koolikaaslane! Sinu kirjast nähtub, et Sa teps mitte aru ei saa (või ei taha saada), milleks neid märke jagatakse. Tõsi, kohati võib tunduda, et mõned üritused muudkui venivad ja venivad, kuid katsu sellest aru saada, et mingi mõte sellel kõigel siiski on.

Kui märkide jagamist mitte meelde jäävaks ja pikaks teha, siis miks seda üldse aktusel teha? Sama hästi võiks ju need klassijuhatajatunni alguses kõigile kätte jagada ja sellega oleks asi ühel pool, ilma teisi "piinamata". Kallis koolikaaslane, kas Sinus mitte sugugi ei tekkinud sellist mõtet, et Sa tõepoolest millegi erilisega ennast sidunud oled? Kas sa ei mõelnud kordagi selle peale..

et järgmine aasta tuleb sinu kord need märgid saada ja peale seda Sinu eelkäijate kord jne. Ja et niimoodi on see igavate tseremooniade saatel käinud juba aasta-kümneid? Kas Sinu arust pole see ilus ja armas, et Reaalkool tunnustab Sind ja Sinu lendu samamoodi nagu ta tegi näiteks kakskümmend aastat varem lõpetanutega? Kui Sa juba õpid Tallinna Reaalkoolis, siis proovi endale selgeks teha, et sellega kaasnevad teatud asjad, millega sa võib-olla näiteks mõnest Lasnamäe koolist tulnuna kokku puutunud pole.

Reaalkooliga kaasnevad teatud traditsioonid, mida on lihtsalt ilus järgida, kuna igatüüpi küljes nendest on killuke meie rahva ja kooli ajalugu. Austa seda!

Kooli President

Definitsioone eluks...

Pigilind -maanteeametis asfalteerimistööl töötav kergete elukommetega naisterahvas

koiliblikas - laevade peal klienti teenindav prostituut

kummipuu - vaimuhaiglas, patsientidele mõeldud instrument, metsatööde imiteerimiseks

pidurivõimendi - eriti pikaldase toimega inimesele mõeldud tulevikuseade, mõtlemisvõime kiirendamiseks

piduritross - eriti pikaldase toimega inimese närvikanal

pidurivoolik - eriti pikaldase toimega meessoost isiku kehaosa

Järgimne õppetund järgmine kord...

"Kasutame iga võimalust ja valmis-tame teid ette selleks eemale-tõukavaks ja kahetsusväärseks eluks, mis teid kahtlemata ees ootab" Igor Kaasik

"Väga õige! Tubli! Ma ei saanud muidugi midagi aru, mis te ütlesite." Igor Kaasik

"Me võime härdalt nutta, aga läamastik ei veeldu sel temperatuuril" Jaak Saukas

"Orjadel puudusid küll õigused, aga sa ei tea, kas see oli nende seisukohast hea või halb." Katrin Pever

"Nüüd tulevad suguelundid-palun" Erkki Otsman

"Olete ikka tropid küll" Kaisa Linno, kui keegi ei tahtnud tundidest ära minna.